

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111212940
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4111212940.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne: R.. W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. - T. XXX, zastúpenej: JUDr. Ladislav Chmelár, advokát, so sídlom Levická 579, 952 01 Vrábľa, proti žalovanému: R.. Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, XXX XX M. G., prechodne bytom G. B., L., zastúpenému: AS Legal s.r.o., so sídlom Hlučínska 1, 831 03 Bratislava, IČO: 36 857 688, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. júla 2021 č.k. 18C/101/2011-1567, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnutelné veci: 2. jedálenské stoličky v hodnote 38 eur, 5. skrinky v kúpeľni v hodnote 64 eur, do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnutelné veci: 1. sedáciu súpravu v hodnote 450 eur, 3. svietidlá nástenné v hodnote 10 eur, 8. vysávač Philips v hodnote 40 eur. Nehnuteľnosti rodinný dom postavený na pozemku parc.č. XXXX/XXX, označený ako zastavaná plocha vo výmere 218 m² zameraným geometrickým plánom č. 60/2008 vyhotoveným dňa 25.05.2008 geodetom R.. B. Z., úradne overeným Katastrálnym úradom Z., Správa katastra M. dňa 03.06.2008 pod číslom 1776/2008, ktorým sa parc.č. XXXX/XX parc. registra "C" zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie L., rozdelila na parc.č. XXXX/XX záhrada o výmere 477 m² a parc.č. XXXX/XXX zastavaná plocha o výmere 218 m², parc.č. XXXX/XX registra "C", druh pozemku orná pôda o výmere 695 m², zapísaná na LV č. XXXX Okresného úradu M., katastrálny odbor, pre obec L., okres M., kat. územie L., parc.č. XXXX/XX registra "C", druh pozemku orná pôda o výmere 63 m² zapísaná na LV č. XXXX Okresného úradu M., katastrálny odbor, pre obec L., okres M., katastrálne územie L. prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Finančné prostriedky uvedené na bežnom účte číslo 29305/0720 vo výške 433,38 eura prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Finančné prostriedky na účte zo zmluvy o stavebnom sporení číslo 0919092 2 03 vo výške 2 291,66 eura prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Finančné prostriedky na flexiúčte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 173,74 eura prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť titulom vyrovnania finančného vyporiadania žalobkyňi sumu vo výške 97 905,39 eura do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Štátu priznal právo na náhradu trov voči žalobkyňi v rozsahu 50 % a voči žalovanému v rozsahu 50 %. Znalkyňa R.. O. L. priznal znalečné v rozsahu 100 %, a to proti žalobkyňi v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Znalcovi R.. W. X. priznal znalečné v rozsahu 100 %, a to proti žalobkyňi v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Znalcovi R.. T. M. priznal znalečné v rozsahu 100 %, a to proti žalobkyňi v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Znalcovi R.. V. K. priznal znalečné v rozsahu 100 %, a to proti žalobkyňi v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka.

1.2. Súd prvej inštancie ustálil, že do BSM nepatrí položka 6 posilňovací stroj, ide o dar, položka číslo 11 vaňa, je súčasťou nehnuteľnosti, položka číslo 12 garážová brána, položka číslo 13 plechová búda, ktorá bola zakúpená otcom žalovaného, 4 kusy letných pneumatík na motorové vozidlo Škoda Fabia, ktoré nie je predmetom vyporiadania BSM, a položky číslo 15 plazmový televízor Panasonic, číslo 16 nástenná konzola, číslo 17 sada hrncov, číslo 20 fotoaparát Fuji, u ktorých nebolo preukázané, že patria do BSM. Hnuteľné veci vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal jedálenské stoličky v hodnote 38 eur, skrinky v kúpeľni v hodnote 64 eur, spolu 102 eur. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal sedáciu súpravu v hodnote 450 eur, svietidlá nástenné v hodnote 10 eur, vysávač v hodnote 40 eur.

1.3. Konštatoval, že bolo preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že do BSM patrí rodinný dom v L. spolu so zastavaným pozemkom a pozemkami príľahlými zameranými geometrickým plánom. Uviedol, strany sporu nenamietali všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti stanovenú znaleckým posudkom č. 108/2020 znalca R.. T. M., ku dňu 15.09.2020 vo výške 235 000 eur a žalovaný po zániku manželstva uhradil z vlastných finančných prostriedkov v sume 3 740,57 eura za oplotenie rodinného domu. Nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom vychádzal z hodnoty nehnuteľností 231 259 eur (235000 - 3740,57).

1.4. Zaoberal sa finančnými nákladmi vo výške 35 019,96 eura, ktoré mali byť žalobkyňou uhradené spoločnosti RELCO s.r.o. z finančných prostriedkov poskytnutých jej rodičmi. Žalobkyňa vnos týchto finančných prostriedkov preukazovala faktúrami, pokladničnými dokladmi a protokolmi. Poukázal na rozhodnutie vydané v trestnom konaní 2T/62/2016 dňa 05.09.2016, z ktorého vyplýva, že otec žalobkyne L. G. bol uznaný vinným, že dňa 04.05.2011 na Okresný súd Nitra k sp.zn. 18C/101/2011 predložil ako dôkaz falšované fiktívne faktúry a dňa 12.04.2012, 23.05.2013 nepravdivo vypovedal pred sudcom, keď uviedol, že ručí za pravosť faktúr, nie sú falošné a antidatované. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie neprihliadal ani na predložené príjmové doklady a dospel k záveru, že žalobkyňa nevyňala zo svojho na spoločný majetok finančné prostriedky vo výške 35 019,96 eura.

1.5. S poukazom na vykonané dokazovanie mal za zrejmé, že bol dodaný materiál, a práce na rodinnom dome v obci L. boli aj reálne vykonané. Dohodou o pôžičke zo dňa 08.08.2005 bolo preukázané, že žalobkyňa bola poskytnutá pôžička vo výške 16 596,96 eura na nákup stavebného materiálu, ktorú vrátili jej rodičia darujúc žalobkyňu sumu 19 916,35 eura. Znaleckým posudkom č. 38/2019 zo dňa 30.04.2019 bola stanovená cena materiálu a vykonaných stavebných prác na rodinnom dome vo výške 18 950,51 eura. V spore však nad všetky pochybnosti nebolo preukázané, že práve v tejto výške sa žalobkyňa podieľala svojimi vlastnými finančnými prostriedkami na prácach vykonávaných na spoločných nehnuteľnostiach a že k investíciám do spoločného majetku skutočne došlo. Z výsluchu svedkov V. L. a L. G. bolo zrejmé, že boli vykonané práce týkajúce sa elektriny. Preto prihliadol na znalecký posudok č. 2/2018 R.. Z. X., ktorý stanovil cenu materiálu a za vykonané práce silovej inštalácie, elektrickej prípojky, slaboprúdových rozvodov EZS vrátane jeho kompletnej inštalácie a prác s tým súvisiacich na rodinnom v celkovej výške 6 102,32 eura. Mal za to, že žalobkyňa vynaložila zo svojho na spoločný majetok finančné prostriedky vo výške 6 102,32 eura a preto jej vznikla pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady toho, čo zo svojho vynaložila na spoločný majetok.

1.6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný nepreukázal vnos vlastných finančných prostriedkov darovaných od rodičov vo výške 56 429,66 eura na úhradu nákladov stavby domu. Nepredložil hodnoverný dôkaz preukazujúci, že na účte jeho rodičia mali tieto finančné prostriedky získané predajom nehnuteľností. Poukázal na konanie žalovaného, ktorý vybral z účtu číslo XXXXXXXXXX/XXXX vedenom v NBS sumu 34 270,58 eura spoločných finančných prostriedkov, pričom prvým príkazom na úhradu zo dňa 27.06.2005 bola dňa 28.06.2005 otcom žalovaného na účet žalovaného pripísaná suma vo výške 16 596,96 eura, a druhým príkazom na úhradu zo dňa 27.10.2005 bola dňa 28.10.2005 matkou žalovaného na účet žalovaného pripísaná suma vo výške 16 596,96 eura. Rovnako žalovaný a jeho rodičia postupovali aj pri ďalších štyroch príkazoch na úhradu. Vyslovil záver, podľa ktorého sa dá predpokladať, že žalovaný zrejme postupne vybral zo svojho účtu spoločné finančné prostriedky, ktoré dal rodičom, a tí mu tieto následne simulovane darovali. Mal preukázané, že žalovaný uhradil obci L. daň za nehnuteľnosť výlučne zo svojich finančných prostriedkov, preto pri vyporiadaní zohľadnil zaplatenú daň spolu vo výške 2 426,25 eura a vnos vlastných finančných prostriedkov vo výške 1 707,34 eura.

1.7. Zistil, že za trvania manželstva vznikol stranám sporu záväzok voči NBS z úverovej zmluvy č. 1715/2005 uzatvorenej dňa 01.04.2005 vo výške 49 790,88 eura. V priebehu sporu bol úver v celom rozsahu uhradený, po rozvode manželstva výlučne žalovaným, čo nebolo sporné. Žalovaný uhradil titulom istiny sumu 35 899,24 eura a úroky z omeškania vo výške 1 823,15 eura, čo predstavuje spolu sumu 37 722,39 eura. Preto žalobkyňa je povinná uhradiť žalovanému sumu 18.861,20 eura.

1.8. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia EČ: I. nakoľko sa jednalo o dar na základe Darovacej zmluvy zo dňa 18.12.2006 (č.1. 96), finančné prostriedky v celkovej výške 4 864,80 USD ku dňu 31.12.2001 na účte číslo XXXXXXXX vedenom v ČSOB na meno R.. W. G., vklad uskutočnený O. G. (č.l. 98). Finančné prostriedky v celkovej výške 663,88 eura, ktoré darovali žalobkyni jej rodičia v mesiaci jún 2005 a mali byť použité na splatenie študentskej pôžičky žalobkyni, avšak boli žalovaným dňa 21.06.2004 vložené na účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX (str. 18 Doplnenie znaleckého posudku 9/2019 vypracovaného R.. O. L.). Finančné prostriedky v celkovej výške 1 659,70 eura, ktoré darovali žalobkyni jej rodičia a mali byť použité na výstavbu oplotenia rodinného domu v L. tieto boli po navýšení sumy o 165,97 eura žalovaným vložené na účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX dňa 05.08.2005 (str. 27 Doplnenie znaleckého posudku 9/2019 vypracovaného R.. O. L.).

1.9. S poukazom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, pričom uviedol, že hodnota nehnuteľností bola stanovená znaleckým posudkom na sumu 231 259 eur, polovica predstavuje sumu 115 629,50 eura. Pri vyporiadaní zohľadnil vnos žalobkyne v sume 6 102,32 eura a vnos žalovaného vo výške 1 707,34 eura ako vlastné finančné prostriedky a sumu vo 1 228,17 eura (hodnota materiálu, ktorý zabezpečil otec žalovaného), spolu sumu vo výške 2 935,51 eura. Z týchto dôvodov preto k sume 115 629,50 eura pripočítal sumu 3 166,81 eura (rozdiel súm 6102,32-2935,51), čo predstavuje spolu sumu vo výške 118 796,31 eura. Hodnota hnutelných vecí patriacich do BSM bola spolu 602 eur, polovica predstavuje sumu 301 eur. Keďže žalovanému boli prikázané hnutelné veci v hodnote 500 eur, žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 199 eur. Predmetom vyporiadania boli aj finančné prostriedky na účtoch. Žalobkyňa by mala celkovo uhradiť žalovanému titulom vyporiadania finančných prostriedkov na účtoch sumu súd prikázal finančné prostriedky na účtoch vo výške 1 232,50 eura, od ktorej súd odpočítal sumu 216,69 eura, ktorú bol povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný a preto výsledná suma je 1 015,60 eura, ktorú má uhradiť žalobkyňa žalovanému. Zároveň žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému titulom uhradeného úveru sumu vo výške 18 861,20 eura a z titulu uhradenia dane žalovaným z vlastných finančných prostriedkov žalovaného sumu 1 213,12 eura. S poukazom na to, že podiely strán sporu majú byť rovnaké, zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni titulom finančného vyporiadania sumu vo výške 97 905,39 eura (žalobkyňa by mala nárok na zaplatenie sumy 118796,31 eur + 199 eur, od ktorej odrátal sumu 1015,60 eura, sumu 1 213,12 eura a sumu 18.861,20 eura). Vzhľadom k výške priznanej sumy súd určil žalovanému lehotu 90 dní na plnenie (§ 232 ods. 3 druhá veta CSP).

1.9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo z dôvodu, že v konaní o vyporiadanie BSM má každý vo veci úspech čiastočný, keďže každému patrí rovnaký podiel masy z BSM a takýmto spôsobom BSM medzi stranami sporu aj vyporiadal. Konštatoval, že v spore vznikli trovy štátu titulom vyplatenia svedočného svedkom V. K. z rozpočtových prostriedkov súdu, a znalcom, ktorým vznikol nárok na znalečné za vypracované znalecké posudky. Preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia s tým, že o výške rozhodne súdny úradník.

2.1. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie a navrhovala aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. Dôvodila ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nemu nesprávnym skutkovým zisteniam, a § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Namietala, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že posilňovací stroj, vaňa, garážová brána, plechová búda, 4 kusy letných pneumatík, plazmový televízor Panasonic, nástenná konzola, sada hrncov, a fotoaparát Fuji nepatria do BSM. Tvrdila, že vaňa nie je súčasťou nehnuteľností keďže svedok V. uviedol, že synovi darovali 10 000 Sk, za ktoré žalovaný kúpil vaňu, vaňa bola odvezená k svedkovi domov, teda nie je súčasťou nehnuteľnosti. Skutočnosť, že ju zaplatila preukazuje čestné prehlásenie W. B., vyhlásenie W.. W. O. a e-mail O. Z.. Q. brána bola zaplatená zo spoločných finančných prostriedkov, a tiež bola odvezená k svedkovi L. domov, o čom svedčí písomnosť AS Legal s.r.o. z 30.09.2011. Plechová búda patrí do BSM o čom svedčí čestné prehlásenie R.. X. I.. Nástenná konzola tiež patrí do BSM s poukazom na čestné prehlásenie J. a vyjadrenie AS Y. s.r.o. z 19.12.2013.

2.3. Namietala voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého nebolo preukázané jej tvrdenie, že finančné náklady vo výške 35 019,96 eura ňou boli uhradené spoločnosťou L., s.r.o., s poukazom na skutočnosť, že jej otec bol uznaný vinným predložením falošných faktúr a nepravdivo vypovedal pred súdom. S poukazom na výpoveď žalovaného v procesnom postavení svedka - poškodeného trestnom konaní tvrdila, že dodanie materiálu a stavebné práce boli Relco s.r.o. aj reálne vykonané, preto bol ustanovený na jej návrh znalec z odboru stavebníctvo, ktorý stanovil cenu materiálu a vykonaných stavebných prác vo výške 18 950,51 eura, pričom v tejto sume nie je započítaný znalecký odhad

geodetického zamerania stavby vo výške 257,13 eura. Namietala, že súd prvej inštancie prihladal na žalovaným zaplatenú daň z nehnuteľností a tvrdila, že nehnuteľnosť neužívala, keďže jej to žalovaný neumožnil, a preto z tejto časti rozhodnutie podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nezákonné.

2.4. Namietala správnosť výrokov súdu prvej inštancie o trovách konania. Tvrdila, že mal vychádzať z podielov účastníkov na vypořiadaní majetku. Skutočnosť, že súd rozhodne v zmysle návrhu jedného z účastníkov považovala za relevantnú na posúdenie jeho úspechu. Mala záujem o mimosúdne vypořiadanie BSM, žalovanému navrhla vypořiadanie sumou, ktorá bola približne rovnaká ako v rozhodnutí súdu, z dôvodu správania sa žalovaného však musela podať žalobu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že vaňu zaplatil z finančných prostriedkov, ktoré mu darovali rodičia, čo bolo v spore preukázané. Garážová brána nebola zabudovaná do domu a bola zakúpená z finančných prostriedkov, ktoré mu poskytol otec vo výške 30 000 Sk. Plechovú bídu kúpil a neskôr predal jeho otec, čase zániku BSM bola odpredaná. Žalobkyňa v priebehu konania netvrdia, že práce na rodinnom dome vykonal jej otec a že financoval nákup materiálu, a na podporu takýchto tvrdení nepredložila dôkaz. Daň z nehnuteľností sa týka pozemku, ktorý nie je oplotený. Tvrdil, že žalobkyňa počas konania nepoprela rozpor vo výpovedi žalovaného v postavení svedka - poškodeného s výpoveďou svedka V. v zápisnici zo dňa 21.02.2012. Ak by upozornila na rozpor vo výpovediach, stála by sa táto skutočnosť predmetom dokazovania. Nakoľko uplatnila tento prostriedok procesného útoku až v odvolaní, súd naň nemôže prihliadať. Žalobkyňa počas celého procesu, aj v záverečnej reči tvrdila, že všetky práce a dodávky materiálu na stavbu rodinného domu vykonávala spoločnosť Relco s.r.o. na základe zmluvy o dielo, pričom tieto práce zaplatila zo zapožičaných finančných prostriedkov tejto spoločnosti. Netvrdila, ani nepreukazovala, že práce vykonal a materiály zaplatiť jej otec. Poukázal na výpoveď otca žalobkyne na pojednávaní dňa 04.02.2016. Namietal, že žalobkyňou vyslovený názor k trovám konania nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Mal záujem na zatvorení mimosúdnej dohody, avšak nemohol ju uzatvoriť pre vysoké nároky na výšku zaplataenia vypořiadaceho podielu žalobkyne.

4.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne zmenil.

4.2. Namietal voči výroku, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyne titulom finančného vypořiadania sumu 97 905,39 eura, pretože vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Tvrdil, že jeho rodičia ako svedkovia na pojednávaní potvrdili, že predali rodinný dom za sumu 2 400 000 Sk a z predaja tohto domu mu darovali 1 700 000 Sk. Tieto tvrdenia neboli zo strany žalobkyne spochybnené, len právny zástupca žalobkyne požiadal súd, aby ho vyzval na preukázanie akým spôsobom mala byť suma 1 700 000 Sk použitá. Preto na výzvu súdu predložil podrobnú špecifikáciu použitia finančných prostriedkov, podloženú faktúrami, príjmovými pokladničnými dokladmi a odpismi príkazov na úhradu. Namietal, že súd prvej inštancie sa s týmito listinnými dôkazmi neoboznámil a nezdôvodnil z akého dôvodu na ne neprihladal. Bez darovaných prostriedkov od rodičov by nebolo možné financovať výdavky na stavbu rodinného domu, ktoré boli riadne preukázané. Okrem týchto prostriedkov, iné príjmy ako príjmy z pracovného pomeru, manželia nemali. Na bežnom účte pred začatím výstavby rodinného domu 31.05.2005 bola podľa znaleckého posudku R.. L. suma 1 393,44 eura. Svoje tvrdenia preukázal, a súd bol povinný z nich pri rozhodnutí vychádzať. Záver súdu prvej inštancie, ktorý vyšiel z predpokladu, že zrejme postupne vyberal zo svojho účtu spoločné finančné prostriedky, ktoré dal rodičom a tí mu tieto následne kým simulovanie darovali, preto išlo o účelové poukazovanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného, vychádza zo svojvôle a nezodpovedá zásadám formálnej logiky. Takáto skutočnosť nevyplýva zo znaleckého posudku Ing. O. L. ani zo žiadneho dôkazu nachádzajúceho sa v spise. Ak mal súd prvej inštancie pochybnosti o skutkových tvrdeniach žalovaného, mal ho vyzvať na predloženie kúpnej zmluvy o predaji rodinného domu rodičmi žalovaného a výpisov účtov, z ktorých mali byť finančné prostriedky uhrádzané žalovanému. Tiež mohol vykonať dôkaz z verejného registra katastra nehnuteľností.

4.3. Namietal voči výroku, podľa ktorého súd prvej inštancie finančné prostriedky zo zmluvy o stavebnom sporení číslo XXXXXXXXXX vo výške 2 291,66 eura prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Tvrdil, že posledný vklad na účet pred uzatvorením manželstva zo dňa 07.09.2003 navýšil stav účtu na sumu 739,55 eura. Počas manželstva previedol zo svojho účtu v NBS na tento účet vklady a tak, že nasporená suma sa navýšila o 2 586,41 eura. Preto mal súd prvej inštancie prikázal žalobkyne sumu 2 586,41 eura, teda rozdiel medzi stavom pred prevodom na matku žalobkyne a stavom pred uzavretím manželstva a túto sumu zohľadniť pri vypořiadaní. Namietal voči záveru, že do BSM nepatrí osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia evidenčné číslo I. nakoľko sa jednalo o dar na základe darovacej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. G., že darovaciu zmluvu uzatvoril V. Z. ako konateľ spoločnosti L., s.r.o.,

a nie spoločnosť L., s.r.o., ktorá bola vlastníkom motorového vozidla. Preto ide o absolútne neplatný právny úkon. Do BSM patrí vyplatená prevzatá mzda, za ktorú žalobkyňa dostala ako ekvivalent osobné motorové vozidlo v čase trvania manželstva.

4.4. Namietal nesprávnosť sumy 6 102,32 eura za elektroinštaláciu, hoci znalec R.. X. stanovil cenu elektroinštalácie k 24.06.2009 v sume 3 987 eur a k 30.04.2018 v sume 2 446,50 eura. Namietal, že súd prvej inštancie nezdôvodnil z akých dôvodov jej hodnotu považoval za vnos žalobkyne, keď bola realizovaná firmou L. a žalobkyňa nepreukázala, že ju uhradila. Navyše nevysvetlil akého dôvodu dal prioritu znaleckému posudku Ing. X. pred znaleckým posudkom Ing. X.. Nezdôvodnil, prečo pri elektroinštalácii zohľadnil a revíziu správu, ktorá nebola vyhotovená. Tvrdil, že modem VIGOR (súčasť elektroinštalácie) zaplatil, o čom svedčí zmluva so Slovak Telecom.

4.5. Namietal voči výroku súdu prvej inštancie o priznaní znalečného znalcom proti nemu rozsahu 50 %. Tvrdil, že vykonanie znaleckých posudkov požadovala protistrana, znalecké posudky boli vykonané duplicitne a zbytočne, predovšetkým znalecké posudky znalca Ing. A X. a znalca Ing. K., keďže na tieto súd prvej inštancie neprihliadal a ani nezdôvodnil, prečo nebral do úvahy.

4.6. Uviedol, že podľa § 366 písm. c) CSP predkladá odpis kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi V. a K. L. a B. a E. X., odpis oznámenia o zápise údajov o právnych vzťahoch do listu vlastníctva zo dňa 28.06.2005 a odpis výpisu z účtu na meno K. L. č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX vedeného Istrobankou.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu k opakujúcim tvrdeniam k nadobudnutiu finančných prostriedkov od rodičov žalovaného poukázala na svoje odvolanie, respektíve záverečnú reč, na ktorých vyjadreniach zotrvala. Rovnako zotrvala na svojich prednesoch vo vzťahu k stavebnému sporeniu. Vozidlo Škoda Fabia bol dar. K elektroinštalácii uviedla, že ňou navrhovaná suma zohľadňovala výpoveď žalovaného na Okresnom riaditeľstve PZ v G. dňa 05.02.2015 a vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku zo dňa 14.06.2018 ohľadom položky 6 a 10. Preto je uvedená suma 6 102,32 eura, pričom zo strany L., s.r.o. bol dodaný materiál a práce reálne vykonané. Znalci boli súdom prvej inštancie riadne pribraní za účelom posúdenia a zodpovedania odborných otázok, pričom vo vzťahu k výrokom súdu o priznaní znalečného rovnako podala odvolanie.

6. Žalovaný v stanovisku zo dňa 09.09.2021 uviedol, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého s úmyslom čo najviac znížiť sumu finančného vysporiadania čiastkovo vyberal zo svojho účtu finančné prostriedky spolu v sume 85 035,74 eura a tieto mali byť ukladané na účet jeho rodičov, je účelové a nepodložené. Snaží sa ním nahradiť svoju pasivitu pri dokazovaní, keďže nespochybnila ani finančný dar od rodičov žalovaného, ani nadobudnutie týchto finančných prostriedkov jeho rodičmi. K stavebnému sporeniu poukázal na svoje odvolanie. Zopakoval svoju argumentáciu k motorovému vozidlu značka Škoda Fabia. K tvrdeniu žalobkyne, že do BSM patrí suma 6 102,32 eura za vybudovanie elektroinštalácie uviedol, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že za uvedené práce niekomu zaplatila. Pokiaľ boli práce vykonané jej otcom svojpomocne, tvrdil, že svojpomoc nemôže byť predmetom darovania. Poukázal na svoju záverečnú reč, odvolanie a vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne. Tvrdil, že mal záujem o uzatvorenie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, nemohol ju uzavrieť keďže mal neoverené poznatky o príprave nekalého konania za účelom navýšenia hodnoty množstvo žalobkyne do BSM. Tvrdil, že žalobkyňa navrhovala ustanovenie znalcov preto, že nevedela hodnoverne preukázať svoj skutočný podiel na výstavbe rodinného domu, pretože dôkazy, ktorými preukazovala svoje tvrdenia boli sfaľované a antidatované. Zopakoval, že súd prvej inštancie neprihliadal na znalecké posudky znalcov R.. X. a Ing. K. a napriek tomu ho zaviazal zaplatiť 50 % priznaného znalečného. Za účelom odstránenia neprimeranej tvrdosti pre žalovaného mal na daný prípad aplikovať ustanovenie § 257 CSP.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 22.09.2021 tvrdila, že žalovaný sponchybňuje svoju vlastnú výpoveď trestnom konaní. Dokazovanie výpismi z účtu rodičov žalovaného by nič neriešilo, lebo žalovaný je analytikom NBS, a okrem jediného prevodu na účet svojej matky v sume 64 000 Sk, je vysoko nepravdepodobné, žeby k takémuto jeho pochybeniu došlo aj v ďalšom období. Tvrdenie k dani z nehnuteľností je absurdné, lebo nevie v akom rozsahu by pozemok prináležiaci k rodinnému domu mohla reálne užívať.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolaní (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11.1. Predmetom konania v danej veci je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Masu BSM tvorili aktíva - nehnuteľnosti, huteľné veci, peniaze, nadobudnuté stranami sporu za trvania manželstva, ktoré ku dňu zániku BSM existovali. Ku dňu zániku BSM mali strany sporu aj pasíva - úver v NBS. Sporné medzi stranami sporu boli niektoré huteľné veci a peniaze na účtoch, a finančné náklady vynaložené na kúpu huteľných vecí a výstavbu rodinného domu v Rovinke z prostriedkov vo výlučnom vlastníctve bývalých manželov.

11.2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý napadli odvolaním žalobkyňa aj žalovaný. Hoci obe strany sporu v odvolaní uviedli, že ho podávajú len voči niektorým výrokom, vzhľadom k tomu, že celý výrok je jednotným rozhodnutím o vyporiadaní BSM, predmetom prieskumu odvolacieho súdu je celé napadnuté rozhodnutie.

12. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že strany sporu boli manželia, pričom manželstvo uzatvorili dňa 20.09.2003 a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17. apríla 2009 č.k. 15C/299/2007-120, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2009. Masu BSM mali tvoriť aktíva pozostávajúce z nehnuteľností a z huteľných vecí. Súčasťou bezpodielového vysporiadania mali byť aj peňažné prostriedky na účtoch strán sporu. Bolo preukázané, že stranám sporu vznikol za trvania manželstva záväzok z úveru, ktorý ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva nebol splatený, preto mal byť súčasťou vyporiadania na strane pasív.

13. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

14. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

15. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

16. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

17. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

18.1. Odvolací súd považuje za potrebné na úvod uviesť, že základom vyporiadania je zostavenie úplného zoznamu vecí, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva (aktíva) so zreteľom na to, že vyporiadanie sa vykonáva podľa stavu ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Ďalším krokom je určenie hodnoty jednotlivých zložiek masy BSM, či už dohodou strán sporu, alebo znaleckým posudkom. Súčasťou masy BSM sú aj peňažné prostriedky na účtoch strán sporu vo výške ku dňu zániku BSM, po odpočítaní stavu na účtoch ku dňu vzniku BSM uzavretím manželstva. Zároveň je potrebné zostaviť aj zoznam záväzkov strán sporu existujúcich ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva (pasíva). Vo výrokovej časti je potrebné v prvom rade určiť, čo tvorí masu BSM uvedením jej jednotlivých zložiek a ich hodnoty, a zároveň uvedením hodnoty zistenej masy BSM (aktíva) spolu. Ďalej je potrebné určiť čo tvorí pasíva a aká je ich výška jednotlivo a spolu. Čistú masu BSM potom tvoria aktíva po odpočítaní pasív. Následne sa takto určená masa BSM rozdelí medzi strany sporu samostatnými výrokmi s uvedením jednotlivých zložiek a ich hodnoty. Je však potrebné, aby majetok prikázaný do výlučného vlastníctva niektorej strany sporu bol dostatočne presne identifikovaný. Nehuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľnosti (stavby a pozemky) musia byť identifikované podľa listu vlastníctva, stavba nezapísaná v katastri musí byť identifikovaná jej názvom (napríklad rozostavaný rodinný dom) a umiestnením na pozemku zapísanom v katastri nehnuteľností, podľa údajov na liste vlastníctva. Je neprípustné rozostavanú stavbu nezapísanú v katastri nehnuteľností identifikovať ako umiestnenú na pozemku, ktorý bol vytvorený geometrickým plánom, hoci geometrický plán zatiaľ nebol zapísaný do

katastra nehnuteľností, ani nie je ani neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Finančné prostriedky na účte je potrebné identifikovať názvom a číslom účtu a názvom banky, ktorá účet vedie.

18.2. Pri samotnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa postupuje tak, že od hodnoty zistenej masy BSM sa odpočíta hodnota pasív (spoločných záväzkov), a výsledná čistá hodnota BSM je určujúca pre vyčíslenie výšky podielu pre každú stranu sporu. Pokiaľ nie sú dôvody na zmenu kvantitatívnych podielov, súd podiely manželov rovnaké, a je to polovica čistej hodnoty BSM (hodnota, ktorá každému z bývalých manželov patrí). Zistený rozdiel medzi podielom, ktorý strane sporu z BSM patrí, a podielom, ktorý reálne získala na základe vyporiadania je základom pre výpočet vyrovnávacieho podielu. Až následne sa zohľadňuje to, čo niektorý z bývalých manželov vynaložil za trvania manželstva zo svojho výlučného majetku na spoločný majetok (dar, dedičstvo) alebo to, čo zaplatil po rozvode manželstva na spoločný dlh (úver). Súčet týchto plnení sa každému z bývalých manželov zohľadní, ale len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorého sa každému z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva (R 57/1970), v danej veci 1. Rozdiel medzi takto stanovenými skutočným podielom u každej strany sporu, ktorý jej pripadol, a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký, ak nie je rozdiel medzi nimi predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

19.1. Odvolací súd posudzujúci napadnutý rozsudok z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a úvah, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu spôsobom určeným vo výrokovvej časti rozsudku, bolo jeho rozhodnutie nesprávne, nezodpovedajúce zistenému skutkovému stavu a aplikovaným právnym ustanoveniam, s formálnymi a obsahovými nedostatkami, a v rozpore so zásadami vyporiadania tak, ako sú uvedené v bode 18.

19.2. Súd prvej inštancie vo výroku napadnutého rozsudku na základe vykonaného dokazovania neurčil, čo tvorí masu BSM, vrátane hodnoty jednotlivých zložiek a hodnoty spolu (aktíva). Neurčil, že v čase zániku BSM mali strany spoločný záväzok zo zmluvy o úvere číslo 1715/2005 uzatvorenej medzi NBS a žalovaným dňa 01.04.2005 na kúpu pozemku určeného na výstavbu rodinného domu vo výške 1 500 000 Sk (49 790,88 eura) s úrokovou sadzou 1 %, poskytnutý s úverového účtu 1580-140545-002, ktorého nesplatený zostatok ku dňu 24.06.2009 bol vo výške 35 899,24 eura na istine, pričom z obsahu spisu nevyplýva aký bol zostatok nesplatených úrokov z úveru, ktoré rovnako sú súčasťou vyporiadania. V tomto smere v prvom rade treba uviesť, že predmetom vyporiadania BSM musí byť aj úver strán sporu, ktorý ku dňu zániku BSM nebol v plnej výške splatený. O takto zistenom záväzku oboch strán sporu mal súd rozhodnúť, ktorá zo strán sporu ho preberá. Samozrejme, že vo výroku mal byť spoločný dlh identifikovaný presne podľa úverovej zmluvy (názov zmluvy, číslo zmluvy, kedy bola uzatvorená, medzi akými účastníkmi, výška a účel úveru) a uvedený nesplatený zostatok vrátane úrokov ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode. Pokiaľ bol záväzok v priebehu sporu splatený mala byť uvedená výška, ktorá bola splatená. Určenie masy BSM a jej hodnoty, a zároveň určenie pasív, je totiž základom pre vykonanie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a zistenie výšky spoluvlastníckeho podielu každého z bývalých manželov a následného ustálenia výšky finančného vyporiadania, a bez neho nie je možné zistiť veľkosť podielu, ktorý patrí každému z bývalých manželov. Základný vzorec pre jeho výpočet totiž je: masa BSM (aktíva) - pasíva = bilancia, pri rovnosti podielov : 2 = podiel, ktorý by každý z bývalých manželov mal dostať.

19.3. Čo sa týka vyporiadania súd prvej inštancie vo výroku nesprávne označil nehnuteľný majetok, pri rodinnom dome neuviedol, že ide o rozostavaný rodinný dom (alebo stavbu rodinného domu), keďže z obsahu spisu vyplýva, rodinný dom nebol zatiaľ skolaudovaný ani mu nebolo pridelené súpisné číslo. Navyše túto stavbu identifikoval, ako postavenú na pozemku zameranom geometrickým plánom, ktorý nie je zapísaný v katastri nehnuteľností a ani netvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Nesprávne sú v napadnutom rozsudku identifikované aj finančné prostriedky na účtoch, keďže vo výroku absentuje označenie bánk, ktoré účty vedú. Navyše z dôvodov rozsudku nie je zrejme, ako boli určené zostatky peňažných prostriedkov ku dňu zániku BSM (24.06.2009), tieto skutočnosti nevyplývajú zo zisteného skutkového stavu, ani z jeho právneho vyhodnotenia uvedeného v napadnutom rozsudku.

20.1. Odvolací súd musí konštatovať, že z dôvodov rozsudku nie je možné zistiť, ako súd prvej inštancie určil, že žalovaný je povinný zaplatiť titulom vyporiadania žalobkyne sumu 97 905,39 eura.

20.2. Z bodu 46. odôvodnenia vyplýva, že zohľadnil vnos žalobkyne 6 102,32 eura, čo mali byť podľa bodu 41. náklady na materiál a vykonané práce na elektroinštalácii podľa znaleckého posudku Ing. X. číslo 2/2018. Tento znalecký posudok však bol súčasťou znaleckého posudku Ing. X. číslo 1/2018, týkal len elektroinštalácie a jeho výpočty na strane č. 17 (č.l. 545) boli zaradené do ZP č. 1/2018 na strane č. 6 (č.l. 501), len zaokrúhlené. Ing. X. bol konzultantom Ing. X., ktorého si pribral zo súhlasom súdu na elektroinštaláciu práce, na ocenenie ktorých nemal odborné vedomosti. Ani z jedného z týchto posudkov suma 6 102,32 eura za elektroinštaláciu práce nevyplýva, pričom súd prvej inštancie v bode

21. správne uviedol zistenú cenu podľa ZP č. 1/2018 Ing. X. k 24.06.2009 (právoplatnosť rozvodu) aj k 30.04.2018 (dátum vyhotovenia ZP), ale ani jedna s týchto súm nie je vo výške 6 102,32 eura. Z uvedeného vyplýva, že tento záver súdu prvej inštancie nemá oporu v zistenom skutkovom stave uvedenom v rozsudku. Navyše si treba uvedomiť akékoľvek plnenie sa každému z bývalých manželov zohľadní, vždy sa zohľadní len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, v danej veci 1, pričom sa zásadne zohľadňuje polovica súčtu všetkých takýchto plnení.

20.3. Ďalej z bodu 46. odôvodnenia vyplýva, že súd prvej inštancie zohľadnil vnos žalovaného 1 707,34 eura ako vlastné finančné prostriedky a sumu vo 1 228,17 eura (hodnota materiálu, ktorý zabezpečil otec žalovaného), čo predstavuje spolu sumu vo výške 2 935,51 eura. V bode 44 však súd prvej inštancie uviedol preukázané skutkové zistenie, podľa ktorého žalovaný uhrádzal obci L. daň za nehnuteľnosť z výlučne svojich finančných prostriedkov a preto pri vyporiadaní zohľadnil sumu vo výške 2 426,25 eura a vnos vlastných finančných prostriedkov vo výške 1 707,34 eura. Keďže polovica zo sumy 2 426,25 eura je 1 213,10 eura, nie je zrejmé na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že vnos žalovaného bol 2 935,51 eura. Navyše opätovne opomenul, že plnenie sa každému z bývalých manželov zohľadní len v 1.

20.4. Keďže súd prvej inštancie pri zohľadňovaní toho, čo bývalí manželia za trvania manželstva vynaložili zo svojho výlučného majetku na spoločný majetok alebo to, čo zaplatili po rozvode manželstva na spoločný dlh, postupoval nesprávne, keď započítaval osobitne práce na stavbe, osobitne žalovaným zaplatený spoločný záväzok, osobitne hnutelné veci a osobitne finančné prostriedky, navyše raz v časti zodpovedajúcej podielu 1 (napríklad zaplatený dlh) inokedy v celej časti, je jeho záver, podľa ktorého určil, že žalovaný je povinný zaplatiť titulom vyporiadania žalobkyňi sumu 97 905,39 eura nesprávny, v rozpore so zisteným skutkovým stavom a so zrejmyými matematickými chybami.

21. Podstatou odvolania žalobkyne bola námietka voči záveru súdu prvej inštancie, že posilňovací stroj, vaňa, garážová brána, plechová búda, 4 kusy letných pneumatík, plazmový televízor Panasonic, nástenná konzola, sada hrncov, a fotoaparát Fuji nepatria do BSM. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie vo vzťahu k hnutelným veciam vykonal rozsiahle dokazovanie a na základe jeho vyhodnotenia dospel k správne záveru, že uvedené veci do BSM nepatria. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkou žalobkyne, voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého nebolo preukázané jej tvrdenie, že finančné náklady vo výške 35 019,96 eura ňou boli uhradené spoločnosťou L., s.r.o. Výpoveď žalovaného v trestnom konaní, na ktorú žalovaná poukazovala, síce bola žalobkyňou založená do spisu, súd prvej inštancie z nej však žiadne skutkové zistenia nevyvodil. A to, či materiál bol dodaný a stavebné práce boli spoločnosťou L. s.r.o. vykonané, nie je podstatná pre prijatie záveru, že ide o plnenie žalobkyne z jej výlučných prostriedkov, vložené do BSM. Námietku žalobkyne, že súd prvej inštancie prihliadal na žalovaným zaplatenú daň z nehnuteľností, hoci nehnuteľnosť neužívala, keďže jej to žalovaný neumožnil, odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Žalovaný daň z nehnuteľnosti týkajúcu sa pozemkov v BSM skutočne zaplatil zo svojich výlučných prostriedkov, pričom má nárok, aby sa toto jeho plnenie zohľadnilo v rámci vyporiadania vo výške 1. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku žalovanej voči správnosti výrokov súdu prvej inštancie o trovách konania. Hoci je pravdou, že súd má pri rozhodovaní vychádzať z podielov účastníkov na vyporiadaní majetku, pokiaľ však sú tieto podiely rovnaké, každému patrí 1, potom je správne vysloviť, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

22.1. Žalovaný v odvolaní namietal, voči výške finančného vysporiadania, ktorú bol zaviazaný zaplatiť žalobkyňi, z dôvodu, že súd prvej inštancie nezohľadnil sumu 1 700 000 Sk, ktorú mu darovali rodičia. Uvedenú námietku odvolací súd považuje za dôvodnú. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že závery súdu nie je možné založiť na predpoklade, ale na zistenom skutkovom stave a jeho právnom vyhodnotení. Navyše v civilnom procese majú strany sporu povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Povinnosť tvrdenia sa prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Dôkazná povinnosť je povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana, ktorá v spore niečo tvrdí. Nedodržanie povinnosti tvrdenia a nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok stratu sporu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. V spore stíha dôkazné bremeno obe sporové strany, ak strana preukáže svoje tvrdenie, musí protistrana uplatniť také prostriedky procesného úroku alebo procesnej obrany, ktorými dôkazy vyvráti. V danej veci žalovaný na pojednávaní dňa 13.12.2011 uviedol, že rodičia mu darovali 1,7 mil. Sk, ktoré vynaložil na stavbu rodinného domu, na čo ho súd prvej inštancie vyzval na predloženie dôkazov na preukázanie tohto tvrdenia. Následne žalovaný podaním dňa 12.01.2012 požadované doklady predložil. K uvedenej skutočnosti bol vykonaný aj výsluch rodičov žalovaného, predkladané faktúry a doklady o ich zaplatení žalovaným, žalovaný sa písomne vyjadroval aj k jednotlivým transakciám na jeho účte v rokoch 2005, 2006 a 2007. Žalobkyňa podaním doručeným dňa 30.11.2016 (č.l. 424) podala návrhy na vykonanie dokazovania, okrem iného ustanovenie znalca

z odboru Ekonomika a manažment na skúmanie príjmov a výdavkov na bežnom účte žalovaného. Na základe toho bol pribratý znalec, Ing. Ralíková, ktorá vyhotovila písomný znalecký posudok č. 9/2019 a na návrh žalovaného znalecký posudok 1/2020, ako doplnenie ZP č. 9/2019. Žalobkyňa voči znaleckému posudku Ing. L., ani voči jeho doplneniu, nemala žiadne výhrady, na výsluchu znalkyne nezotrvala. Žalobkyňa až v záverečnej reči tvrdila, že darovanie peňazí žalovanému jeho rodičmi bol simulovaný právny úkon darovania. Na základe uvedeného treba prisvedčiť žalovanému, že určená suma na vyporiadanie žalobkyne nemôže byť správna, keďže nezohľadňuje sumu 1 700 000 Sk, ktorú mu preukázateľne darovali rodičia a zároveň bolo preukázané, že bola vynaložená na stavbu rodinného domu, pričom žalovaným produkované dôkazy žalobkyňa nevyvrátila. Rovnako je potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, podľa ktorého bez darovaných prostriedkov od rodičov by nebolo možné financovať výdavky na stavbu rodinného domu. Okrem týchto prostriedkov, iné príjmy ako príjmy z pracovného pomeru, manželia nemali. Na bežnom účte pred začatím výstavby rodinného domu 31.05.2005 bola podľa znaleckého posudku Ing. L. suma 1 393,44 eura. Odvolací súd dodáva, že úver vo výške 1 500 000 Sk bol poskytnutý na kúpu pozemku, ktorého kúpna cena podľa kúpnej zmluvy bola 1 212 800 Sk. 22.2. Žalovaný tiež namietal, že súd prvej inštancie finančné prostriedky zo zmluvy o stavebnom sporení prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne vo výške 2 291,66 eura a tvrdil, že to mala byť len suma 2 586,41 eura, teda rozdiel medzi stavom pred prevodom na matku žalobkyne a stavom pred uzavretím manželstva. Aj podľa názoru odvolacieho súdu súčasťou BSM sú finančné prostriedky na uvedenom účte, nasporené počas trvania manželstva, a keďže k prevodu došlo ešte za trvania manželstva strán sporu, zohľadňuje sa stav pred uzatvorením manželstva tak, že sa tento odpočíta od stavu v čase prevodu. Z obsahu napadnutého rozsudku však nevyplývala na základe akých skutkových okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, že súčasťou BSM je suma 2 291,66 eura, ktorú prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Z uvedeného dôvodu je potrebné, aby sa s uvedenou námietkou vypořiadal súd prvej inštancie.

22.3. S námietkou žalovaného, podľa ktorej je darovacia zmluva zo dňa 18.12.2016 neplatným právnym úkonom, sa odvolací súd nestotožňuje. Pokiaľ zmluvu uzatvára obchodná spoločnosť, táto vždy koná prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu. Štatutárny orgán teda koná v mene spoločnosti a jeho konanie je konaním spoločnosti, nie konaním osoby vykonávajúcej pôsobnosť štatutárneho orgánu. S námietkou žalovaného vo vzťahu k nesprávnosti sumy 6 102,32 eura zohľadnenej ako vnos žalobkyne za elektroinštaláciu sa odvolací súd stotožňuje, k čomu poukazuje na dôvody uvedené v bode 20.2., ktoré nepovažuje za potrebné opakovať. Súd prvej inštancie sa však musí vypořiadat s námietkami žalovaného, prečo pri elektroinštalácii zohľadnil revíziu správu a nezohľadnil modem VIGOR (súčasť elektroinštalácie), ktorý mal zaplatiť žalobca, keďže v tomto smere dôvody rozhodnutia absentujú. Odvolací súd považoval za čiastočne dôvodnú aj námietku žalovaného voči výroku súdu prvej inštancie o priznaní znalečného znalcom proti nemu rozsahu 50 %. Hoci o nároku znalcov súd rozhoduje v súlade s ustanovením § 262 a § 255 CSP, pričom vychádza z podielov účastníkov na vypořiadaní majetku, ktoré sú v danej veci rovnaké, je potrebné zároveň postupovať aj podľa § 251 CSP, podľa ktorého medzi základné atribúty trov konania patrí ich účelnosť. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ strana navrhla dôkaz, s vykonaním ktorého sú spojené trovy, a uvedený dôkaz súd pri hodnotení dokazovania nezohľadní v prospech žiadnej sporovej strany, znáša trovy tohto dôkazu tá strana, ktorá jeho vykonanie navrhla. V danej veci išlo znalecký posudok znalca Ing. K., čiastočne aj znalecký posudok znalca Ing. Durdíka, ktorý bol pri dokazovaní použitý iba v časti ocenenia elektroinštalácie.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude vyhodnotiť vykonané dokazovanie, pričom sa bude riadiť zásadami vypořiadania BSM stanovenými v § 150 Občianskeho zákonníka a právnymi názormi odvolacieho súdu v bodoch 18., 19., 20, 21., a 22. Bude sa zaoberať aj prípadnými ďalšími návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania, pričom podľa § 185 ods. 1 CSP rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, z čoho vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu. Ak sa však rozhodne navrhnutý dôkaz nevykonať, musí to v odôvodnení rozhodnutia zdôvodniť. Spravidla pôjde o prípady, keď preukazovaná skutočnosť nie je medzi stranami sporu sporná, prípadne bola preukázaná inými relevantnými dôkazmi, ktoré protistrana nespochybnila, alebo keď sa navrhované dôkazy týkajú právne bezvýznamných skutočností vo vzťahu k predmetu sporu. Následne opätovne rozhodne, a pre väčšiu prehľadnosť jednotlivé výroky označí rímskymi číslicami (§ 59 Spravovacieho poriadku). Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).